

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Johannis Segeri Weidenfeld De Secretis Adeptorum Sive Usu Spiritus Vini Lulliani Libri IV

Weidenfeld, Johann S.

Londini, 1684

81. Aqua salis armoniaci Isaaci

[urn:nbn:de:bsz:31-96282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-96282)

ed quod communibus aurum sublimari nequeat philosophice. Quod oleum salis sit menstruum philosophicum, probavit oleum salis Paracelsi, ut & spiritus vel oleum salis Basilii, quo sulphur solis extrahit. Cap. 6. de Rebus nat. & supernat.

Quod Guido idem oleum intellexerit probabile est, aliàs enim olei nomen improprie attribueretur à Philosopho, tenui & communi salis spiritui. Sed si mallet, Guidonem per oleum salis communem intellexisse salis spiritum, oportet ut per sal armoniacum non vulgi, sed sal harmoniacum vegetabile (spiritum vini phil. sale quodam exiccatum & denuo sublimatum) intelligas, nam & ita menstruum conficeres ejusdem, si non fortioris virtutis, sequentis decimi octavi Generis speciem. Sed si ambo & oleum salis & sal harmoniacum assumes philosophica, menstruum inde produceretur præcedentibus ambobus adhuc fortius; hic errare potes de vero & genuino Recepti sensu, sed nunquam de veritate Chymica, quamdiu manu ductus fueris à spiritu vini phil., ast hic est, ut summe caveas, ne falsa falsorum lachrymistarum recepta aliquando incogitanter transmutes in vera; impossibile in possibile; mendacium in veritatem; & nequam in Philosophum.

Aliquando sal armoniacum vulgi imprægnarunt tincturâ quâdam ut menstruum conficerent alius; ita facta

81. Aqua salis armoniaci Isaaci,

Cap. 47. 2. oper. min. pag. 460. Vol. 3. Th. Chym.

Re. **S**AL armoniacum, sublima ipsum per vitriolum Romanum, libram unam salis armoniaci in libras duas vitrioli, tum contere denuo super facces, iterum sublima, tum facces abjice, tum sublima rursus per duas libras vitrioli recentis, fac ut supra, & itera novies. Itud sal armoniacum pulverisâ, pulverem vitro inde; superfunde Acetum destillatum (phil. sive menstruum aliquod decimi quinti Generis) ut tantummodo solvatur nec amplius, quam ut sal armoniacum solummodo aqua fiat tam crocea quam sol, quia sal armoniacum per vitriolum erat sublimatum, atque id tincturam producebat. Estque hæc ea aqua salis armoniaci

niaci qua cujus confectionem supra pollicitus sum me de-
cturum.

Ex Receptis observamus,

1. Oleum sive Essentiam salis menstruum fieri fortius salium
volatilium additione.

2. Hoc de menstruis præcedentis decimi quinti generis intelligi
etiam debere.

3. Menstrua hæc eadem esse cum menstruis vegetabilibus
quarti generis, nisi quod superadditum habeant Aci-
dum.

4. Menstrua hæc esse facillimæ præparationis, utpote quæ tribus
tantum sunt cobobationibus.

5. Cunctis in Chymia secretiori versatis perdifficile esse er-
rare. Facile enim quilibet artis hujus practicam intelligens
explicabit cujuscunque Adepti receptum etiamsi obscurissimum,
vel ex usu, vel titulo, vel ipsa præparandi methodo. Quasi
impossibile enim est, quod ex dictorum trium uno vel altero,
non hauriat lumen aliquod, vel directionem sufficientem inveni-
endi idem receptum clarius vel in ejusdem vel alterius A-
depti scriptis. Et quamvis quidem interdum occurrant recep-
ta, quæ receptis Chymicæ vulgaris in titulo, præparandi modo
& usu similia esse videantur, attamen artis nostræ discipulus
dijudicabit facile de horum receptorum vel approbatione vel re-
jectione. Dantur enim signa infallibilia quæ verum à falso
distinguunt menstruum. Unicum sequens hic nobis sufficiet:
Boni menstrui qualitas est, ut vel suaviter vel violenter
dissolvat corpora, eaque reddat non solum volatilia, sed pin-
guia etiam, imò eadem reducat in oleum verum liquoribus
aqueosis vel supernatans vel subsidens. Hoc menstrui attribu-
tum nulli communi dissolventi competit, sed solis philosophicis
tantum, ex unctuosio vini phil. spiritu confectis, qui spiritus
solus sui permanentia aridum metalli sulphur & tenuius &
pinguius reddit; quodcunque ergò menstruum in cuius usu ta-
lia promittuntur, quæ communibus fieri nequeunt, id philo-
sophicum esse dicito, observata tamen una vel altera cau-
tela.

1. Quod receptum sit notè alicujus & non suspecti auctoris;

non

non cujuscunque fumivenduli, magna & multa promittentis sine basi. Quare quodcunque receptum sua auctoritate carens, utut veris simile videatur, ut suspectum rejiciendum esse putamus.

2. Quod receptum sit non solitarium, non in uno sed diversis locis ab eodem authore descriptum, vel saltem in suis ingredientibus clarissimum. Eadem enim nomina hanc apud hunc habent significationem, aliam apud alium Adeptum; quamdiu itaque per loca collateralia non scitur, quid sibi velit author per suas materias, ejusmodi recepta incerta declaramus.

3. Quod receptum sufficientem in se contineat operandi regulam, ut videlicet pateat num in parte, num in toto volatilisandæ sint materiæ; qualiacunque autem breviori verborum sirmate obscuriora, ut imperfecta seponimus.

XVII. Genus.